

Entre els enfadats i els entusiastes: i tu, per què et mobilitzaràs aquesta Diada?

Tres manifestants habituals de l'última dècada reflexionen sobre si participaran a la mobilització i, en cas que ho facin, quin missatge traslladaran a la cúpula independentista des del carrer

L'independentisme, concentrat al Fossar de les Moreres | Pau Ollé

Després d'anys de manifestacions massives i amb objectius concrets, la manca d'unitat ha arribat a tal punt que, per primera vegada des del 2012, **ERC** s'ha decidit a trencar amb l'**Assemblea Nacional Catalana** (ANC) i a desmarcar-se de la manifestació anual. És el senyal de fins a quin punt queda poc de la lluita compartida encetada deu anys enrere. Mentre els partits es llancen els plats pel cap -amb el futur del Govern en joc- i escenifiquen les seves divergències, l'independentisme de base està **desorientat**. Cal anar com sempre a la manifestació? Cal anar-hi per carregar contra els partits? No ser-hi? **Quina és la directriu?** A qui s'ha de creure? Qui té la potestat per convocar? Quines són les convocatòries? Servirà d'alguna cosa aquesta manifestació?

Dins del moviment hi ha qui ho té clar, com ara aquell que no ha fallat mai i que tampoc ho farà aquest any: l'Onze de Setembre, entenen, no hi ha excusa que justifiqui no ser als carrers, és un **compromís sense fissures** per moltes polèmiques polítiques que existeixin. Hi haurà també qui, per primera vegada des d'aquell 2012, hagi decidit que no hi va: el decebut, empenyat, cansat, desmotivats, que creu que això ja **no va enlloc**. I hi ha qui hi anirà, com ha fet sempre, però aquesta vegada per deixar ben clara la seva discrepància amb l'estratègia dels partits polítics i del Govern.

NacióDigital ha parlat amb tres manifestants habituals que corresponen a aquests tres perfils.

May Gallen: "Hem d'anar a l'una. Tenim altres espais per escridassar els partits"

Quan era petita, sabia que si la policia franquista picava a la porta de casa, tenia encomanada la missió d'amagar els llibres dissidents del pare, que va ser voluntari del bàndol republicà durant la Guerra Civil. "Vaig néixer independentista. La Guerra Civil va copsar bastant la meva família", assegura Gallen als seus 71 anys. Veïna del barri de Can Baró (Horta-Guinardó), no té cap dubte que aquest any tornarà a assistir a la Diada, i ho farà com a representant del **Consell per la República de Sarrià-Sant Gervasi**, districte on ha treballat en una botiga amb el seu marit en els últims anys i on ha decidit desenvolupar l'activisme independentista, un activisme que considera que no pot anar destriat del vessant social.

Hi ha anat sempre, a les manifestacions de l'Onze de Setembre, començant per la del 1977, quan prop d'un milió de catalans es manifestaven per l'Estatut i l'amnistia. Si algun any no ho ha fet, ha estat per motius de força major. També hi va ser a la del 2012, la primera massiva de la dècada, quan es va **fundar l'ANC**. Aquell any també es va fer sòcia de l'entitat llavors presidida per **Carme Forcadell**, però recentment ha estripat el carnet per desavinences amb el lideratge i l'estratègia d'**Elisenda Paluzie**. Ara que ha entrat al capdavant **Dolors Feliu**, planteja tornar a associar-s'hi. Ha perdut la **transversalitat** l'ANC? Gallen no ho creu: "Hi cap tothom que vulgui ser-hi".

?En aquesta manifestació hem d'anar tots **a l'una**. Ja tenim molts altres espais on escridassar els partits", sosté. Espera que en aquesta Diada no hi hagi retrets creuats, i, tot i que reconeix que li sap greu que **Pere Aragonès** hagi decidit no assistir a la manifestació, reconeix que l'entén: "Em sap greu que no hi vagi, però tampoc ho criticaré. Forcadell sí que hi anirà", remarca. Gallen defensa que cal unitat, però no s'està de criticar el paper dels partits perquè considera que cada cop que se'ls encomana la responsabilitat a ells, no prenen el testimoni amb determinació. "Però **necessitem els partits**, l'últim embat l'han de fer ells", ressalta. Davant del desencís del jovent, demana paciència perquè les coses "no poden arribar d'un moment per l'altre", i urgeix a no desactivar la mobilització perquè algun dia caldrà aprofitar aquesta força: "S'està treballant molt per, quan arribi el dia, prendre els carrers. **Serem els avis** en un primer moment, però després s'hi sumarà tot el jovent i s'hi quedarà tant temps com calgui, n'estic convençuda", augura sobre possibles escenaris de futur.

Josep Maria Torremorell: "Calen més *urquinaones* per exigir als partits un full de ruta únic"

"No m'agrada el que estan fent els partits independentistes. Uns ho fan més descaradament i altres menys, però són el mateix". Josep Maria Torremorell (66 anys) tampoc falla en una Diada des del 1977. Recorda les manifestacions entre 2012 i 2017, quan creu que la població era "més innocent" que ara. Tornarà a anar-hi aquest any, però ho farà en part per **protestar contra la gestió dels partits**: "Continuo convençut que la força de la gent és molt més gran del que ens creiem". Veí del Poblenou, economista i treballador jubilat de La Caixa, està força enfadat amb els polítics, però malgrat això considera que la gent no es pot quedar a casa: "Si ho fem, estem fent el joc a l'altre bàndol, a l'**enemic**, i ho utilitzaran per dir que estem desmobilitzats?".

Està convençut que l'estratègia de la **taula de diàleg** és una eina que està fent servir el govern espanyol per "vendre" una imatge de normalitat en clau internacional. "La via de la negociació està més que fracassada i és una farsa", considera. Per a Torremorell, la taula de diàleg no pot funcionar si la part independentista "s'ha rendit", perquè en aquest cas no té cap força per negociar. Les crítiques principals es dirigeixen contra ERC, però no salva Junts, de qui considera que parla de **confrontació** però "en termes molt genèrics" i sense cap full de ruta. De la CUP, diu que són uns "revolucionaris des del sofà". A tots tres els acusa de participar de la "menjadora", inclosa l'opció de presentar-se a les eleccions al Congrés dels Diputats per tenir "una cadireta".

Sobre la decisió d'Aragonès de no assistir a la manifestació, creu que té el dret de fer el que vulgui, però en critica les formes. Recorda que **Artur Mas** no hi anava argumentant que la institució era

neutral, mentre que Aragonès ha carregat contra l'enfocament de la marca: "Ha copiat els missatges del PP i Cs que deien que l'independentisme dividia la gent. **ERC és com una secta**, i té un gurú que diu que no anirà a la manifestació i tots els seguiran", lamenta. No és optimista amb el fet que, amb aquests líders, sigui possible "sacsejar" el moviment, però demana no quedar-se a casa i perseverar. Segons el seu parer, cal deixar enrere les manifestacions amb "guitarra i cançons" i recuperar la contundència que es va viure en les protestes posteriors a la sentència del Tribunal Suprem contra la cúpula independentista: "**Calen més urquinaones** per exigir un full de ruta únic, pactat i amb l'únic objectiu de la independència?".

Joan Ferran: "No aniré a la manifestació de l'ANC, no es desmarca de corruptes ni ultradretans"

Va anar a la primera manifestació de l'ANC del 2012. Aquella va ser la primera, però des de llavors la cita va esdevenir obligació. Si bé remarca que la il·lusió i l'entusiasme van disminuir estrepitosament després del 2017, perseverava i tornava als carrers cada Onze de Setembre, tret d'algun any per circumstàncies de força major. Aquest 2022 no assistirà, ni ell ni el seu entorn, a la marxa. "**No m'he sentit convocat**, no m'he sentit cridat a anar-hi", diu. Ferran, un jove de 32 anys veí de Vallvidrera i treballador de Plataforma per la Llengua, creu que és molt important participar a les manifestacions per fer una "demostració de múscul" i està convençut que la mobilització al carrer té utilitat, però **rebutja l'enfocament de l'ANC** perquè creu que està desentesa del vessant social: "L'Assemblea no s'ha desvinculat de forma clara de la corrupció amb el cas Borràs. No m'inspira confiança, ni sentit d'unió. L'independentisme ha de ser transversal, però hi ha límits que no es poden traspasar".

També considera que l'entitat presidida per Dolors Feliu acull entre les seves files nacionalistes catalans que abracen **postulats supremacistes i ultradretans**, "grupuscles" dels quals considera que l'ANC s'hauria de desmarcar amb absoluta contundència: "No aniré a una manifestació d'una entitat que no es desmarca de corruptes i d'ultradretans". En qualsevol cas, Ferran, que sí que ha decidit que anirà a la manifestació que organitza **l'esquerra independentista**, sosté que després del 2017, Catalunya necessita centrar-se a agafar la bandera social i construir el que hauria de ser el nou país: "Que no sigui independència i després ja veurem. Jo vull veure quina forma social tindria aquest país independent", apunta. És per això que insisteix a dotar de contingut social els temes nacionals: "Si volem transformar el país, o és en clau econòmica i social, o no es pot fer res".

Sobre les divergències sobre la Diada entre ERC i Junts, Ferran en fa una altra lectura: "El que em sorprendria és que un president de la Generalitat anés a una manifestació, que és per exigir canvis polítics. Si ve Aragonès, llavors no sé contra qui m'estaria manifestant?. Sobre la decisió de Junts d'anar a la manifestació marcant perfil propi, considera que el partit està intentant **"capitalitzar l'odi cap a ERC"**. "Tenen tot el dret a anar-hi, però em sorprèn que l'ANC no digui clarament que la manifestació és contra els partits. Em sorprèn que l'Assemblea no digui que és també contra Junts, que en els últims anys no ha fet res i comparteix govern amb Aragonès", insisteix.